

[Per Hækkerup.]

større klarhed over, hvad det er venstre vil. Jeg lagde mærke til, at hr. Henry Christensen brugte den formulering, at man ikke ville afvise devaluering; men han holdt det som en absolut hemmelighed, i hvilken udstrækning venstre eventuelt mente, der skulle have været devalueret, og pegede i stedet for på, at det skulle være den samlede økonomiske politik, der var afgørende. Hvad var så det væsentlige indhold i det, hr. Henry Christensen sagde om den samlede økonomiske politik? Det var punkt 1: indkomstpolitikken, og punkt 2: spørgsmålet om statens udgifter. Det var det svar, venstre eventuelt måtte give: indkomstpolitik og en nedskæring af statens udgifter, om det der skulle til i den nuværende situation.

Bagefter hørte vi så hr. Poul Møller på det konservative partis vegne forklare, at vi ikke skulle have foretaget devaluering; den politik, vi skulle have gennemført, var, at vi skulle undgå dyrtidsportionen — som lønmodtagerne altså ikke skulle have — og at vi skulle give støtte til landbruget, og denne støtte måtte finansieres, forstod jeg, igennem en ganske betragtelig forhøjelse af skatterne. Når man nu tænker på, hvorledes det konservative folkeparti bare i dette efterår har beskæftiget sig med problemet om skatteudskrivningen i Danmark, ja, så synes jeg; det er lige lovlig voldsomt at kapere sådan på én gang, når de i denne situation kommer og siger: alle de andre metoder afviser vi; det eneste, der skal til, er en forøgelse af beskatningen i Danmark. Det parti, som måske mere end noget andet har talt om, at det er denne regering, der får og plyndrer skatteborgerne, kommer i denne situation og siger: der skal lægges mere skat, jeg ved ikke hvor meget, om det skal være en halv milliard kr. ekstra, på skatteborgerne. Jeg synes, det er interessant at konstatere dette og se den kolossale uenighed imellem de to store oppositionspartier i en for landet så afgørende situation som den nuværende. Tænk, hvis de to partier havde været i regering sammen — ja, så havde de altså ikke været det, efter at England havde devalueret, må man gå ud fra.

Til hr. Hilmar Baunsgaard skal jeg ikke gøre særlige bemærkninger. Hr. Hilmar

Baunsgaard nævnte dog én ting, som jeg synes man er nødt til at anholde. Jeg forstod, at hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at når regeringen allerede lørdag aften kunne sige, at den i princippet havde accepteret, at Danmark skulle devaluere, uden at have lagt sig fast på med hvor meget, tydede det på, at det var andre årsager end punddevalueringen, der lå bag ved regeringens hurtighed. Jeg er ikke helt klar over, om hr. Hilmar Baunsgaard senere dementerede sig selv, for hele hans tale var præget af sådan lidt på den ene side og lidt på den anden side, så det kan der også have været i dette tilfælde. Men jeg vil gerne sige, at det må stå helt klart og tydeligt fast, at der ikke ville være blevet tale om nogen dansk devaluering, hvis ikke Storbritannien havde devalueret. Det var pundets devaluering og alene pundets devaluering, der bragte os i en tvangssituation, hvor vi måtte handle på den ene eller den anden måde. Jeg kan i og for sig være enig med hr. Hilmar Baunsgaard, når han næsten til allersidst i sit indlæg med megen overbevisning i stemmen sagde: det er ganske svært at tage stilling. Ja, det prægede i høj grad det ærede medlems tale.

Henry Christensen: Hr. Per Hækkerup må have taget fejl, jeg har hverken beklaget eller kritiseret den måde, regeringen har grebet tingene an på. Jeg har hverken beklaget mig over manglende forhandlingsvilje eller manglende vilje til samarbejde. Jeg har derimod klart noteret, at som stillingen er her i landet i den givne situation, er den trufne beslutning formelt regeringens, og dens parlamentariske baggrund er dækket ind af socialdemokratiet og SF. Skulle jeg have taget fejl heri, modtager jeg gerne en berigtigelse derom.

Når så både hr. Per Hækkerup og statsministeren beder om en, forstår jeg, mere præcis stillingtagen fra bl. a. venstres side, vil jeg gerne her henvise til, hvad jeg sagde i første omgang. På venstres vegne gjorde jeg det klart, at som den danske situation og den danske økonomi er, kan vi, stående over for den engelske devaluering, ikke afvise, at en devaluering kunne og ville være et af de midler, der måtte komme under overvejelse eller i betragtning. Men en konkret stillingtagen må ganske bero på klar-